

פרשת וילך

ויאמר ה' אל משה הן קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באוהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באוהל מועד (לא, יד)

לקמן (פסוק טז) נאמר ויאמר ה' אל משה הנך שוכב עם אובתיך וגו', וצ"ב מדוע שינה הקב"ה בלשונו דבתחלה נקט לשון מיתה ואילו אח"כ נקט לשון שכיבה.

ניתן להסביר זאת ע"פ מה שאמרו חז"ל, מפני מה נאמרה בדוד שכיבה וביואב מיתה, דוד שהניח בן כמותו נאמרה בו שכיבה, יואב שלא הניח בן שימלא את מקומו נאמרה בו מיתה.

ואולם אף מי שלא הניח בן כמותו אם הניח תלמיד הגון הראוי למלא את מקומו ה"ז כיאלו ילדו, וכבנו הוא ושייך שפיר לכנות את מיתתו בלשון שכיבה.

והנה על הפסוק (במדבר כז, טז) 'יפקוד ה' אלוקי הרוחות לכל בשר איש על העדה' פירש"י דמשה רבנו ביקש שבניו יירשו את גדולתו, אמר לו הקב"ה 'לא כך עלתה במחשבה לפני, כדאי הוא יהושע ליטול שכר שימושו שלא מש מתוך האוהל'.

ולפיכך בתחילה אמר הקב"ה למשה רבנו 'הן קרבו ימיך למות', כיון שלא הניח בן כמותו. ושייך בו לשון מיתה, אולם לאחר שאמר לו 'קרא את יהושע וגו' ואצונו', וא"כ יש למשה רבנו תלמיד הראוי למלא את מקומו, ושייך במיתתו לשון שכיבה, לפיכך א"ל אח"כ 'הנך שוכב עם אובתיך'.

מקור: מפי השמועה